

Computer Engineering
วิศวกรรมคอมพิวเตอร์

บทที่ 9 ตัวแปรแบบตัวชี้ตำแหน่ง (Pointers) และฟังก์ชัน 2

สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

9.1 โครงสร้างของหน่วยความจำ และตัวชี้

01006012 Computer Programming

ที่อยู่ของข้อมูล
(Address)

0000

0004

0008

xxxx

ข้อมูล

15

3.1415

'A'

ประเภท

int

ชื่อตัวแปร

count

ขนาด

4 bytes

float

pi

4 bytes

char

ch

1 bytes

⋮

0000

⋮

ptr

= &count

ตัวชี้ ptr ซึ่งไปที่อยู่ของ
ตัวแปรชื่อ count

2

9.1.1 การประกาศตัวชี้

01006012 Computer Programming

type *pointer_name

type	คือ ชนิดของตัวแปรประเภทตัวชี้ (pointer)
*	คือ เครื่องหมายแสดงว่าเป็นตัวแปรประเภทตัวชี้
pointer_name	คือ ชื่อของตัวแปรประเภทตัวชี้

- ตัวอย่างการใช้ตัวชี้

int	* ptr_int;	/* pointer to integer */
float	* ptr_float;	/* pointer to float */
char	* ptr_char;	/* pointer to char */

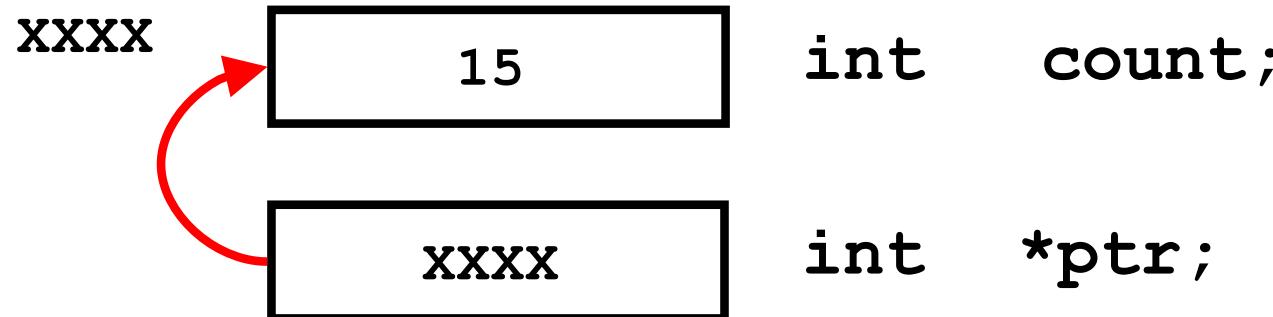
9.1.2 ตัวดำเนินการ (Reference Operator) “&”

01006012 Computer Programming

ตัวดำเนินการ & (Referencing Operator)

ตัวดำเนินการ & ส่งกลับเลขที่อยู่ (Address) ของวัตถุ

`ptr = &count; /* ptr มีค่าเป็น xxxx */`

9.1.2 ตัวดำเนินการ (Reference Operator) “&”

01006012 Computer Programming

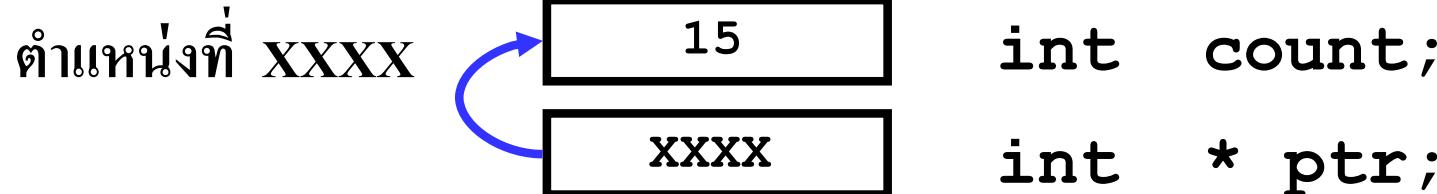
ที่อยู่ของข้อมูล (Address)	ข้อมูล	ประเภท	ชื่อตัวแปร	ขนาด
0000	15	int	count	4 bytes
0004	3.1415	float	pi	4 bytes
0008	'A'	char	ch	1 bytes
	0008	char	*ptr_char = &ch;	
	0004	float	*ptr_float = π	
	0000	int	*ptr_int = &count;	

9.1.3 ตัวดำเนินการเชิงอ้อม (Indirect Operator) “*”

01006012 Computer Programming

เป็น ตัวดำเนินการเชิงอ้อม (Indirection)
หรือ กลับการอ้างอิง (Dereferencing)


```
int      count = 15, y, z[10];
int      *ptr;    /* ptr เป็นตัวชี้ int */

ptr = &count; /* ptr ชี้ไปที่ count */
y   = *ptr;   /* y มีค่า 15 */
*ptr = 0;     /* count มีค่า 0 */
ptr = &z[0];  /* ptr ชี้ไปที่ z[0] */
```

9.2 การแสดงตัวชี้ด้วยฟังก์ชัน printf

- ฟังก์ชัน printf สามารถแสดงตำแหน่งที่อยู่ (address) ได้โดยใช้
 - เครื่องหมาย %p เพื่อแสดงตำแหน่งเป็นเลขฐานสิบหก
 - เครื่องหมาย %u เพื่อแสดงตำแหน่งเป็นเลขฐานสิบ
- ผลลัพธ์ที่ได้จะอยู่ในรูปแบบ XXXX:YYYY หรือ XXXX ขึ้นอยู่กับ memory model ที่ใช้

```

1 #include <stdio.h>
2 int main()
3 {
4     int i = 10;
5     int *p;
6     p = &i;
7     printf("%p %d\n", &i, i);
8     printf("%p %p %d\n", &p, p, *p);
9     printf("-----\n");
10    printf("%u %d\n", &i, i);
11    printf("%u %u %d\n", &p, p, *p);
12    return 0;
13 }

```

C:\WINDOWS\system32\cmd.exe

0012FF60	10
0012FF54	0012FF60 10
<hr/>	
1245024	10
1245012	1245024 10

Press any key to continue .

โปรแกรม 9.1 โปรแกรมแสดงข้อมูลผ่านทาง pointer

01006012 Computer Programming

```
#include<stdio.h>
#include<conio.h>
int main()
{
    char      letter = 'D';
    int       num   = 19;
    float     point = 26.09;
    char      *pt_letter;
    int       *pt_num;
    float     *pt_point;
    pt_letter = &letter;
    pt_num   = &num;
    pt_point = &point;
    printf("Address of letter = %p \n",pt_letter);
    printf("Address of num   = %p \n",pt_num);
    printf("Address of point = %p \n",pt_point);
    return 0;
}
```

letter	num	point
D	19	26.09
0000	0004	0008

pt_letter	pt_num	pt_point
0000	0004	0008
????	????	????

โปรแกรม 9.1 โปรแกรมแสดงข้อมูลผ่านทาง pointer

01006012 Computer Programming

Address of letter = 0000
Address of num = 0004
Address of point = 0008

letter	num	point
--------	-----	-------

D	19	26.09
0000	0004	0008

0000 0004 0008

pt_letter pt_num pt_point

0000	0004	0008
????	????	????

???? ???? ????

ໂປຣແກຣມ 9.2 ໂປຣແກຣມການໃໝ່ referencing ແລະ dereferencing

01006012 Computer Programming

```

int main()
{
    int num1      = 113, num2;
    float price1 = 4.85;
    char hint1   = 'J', hint2;
    int *pt_num;
    float *pt_price;
    char *pt_hint;
    pt_num      = &num1;
    pt_price    = &price1;
    pt_hint     = &hint1;
    num2        = *pt_num;
    hint2       = *pt_hint;
    printf     ("Variable num1      = %d \n", num2);
    printf     ("Variable price1    = %f \n", *pt_price);
    printf     ("Variable hint2     = %c \n", hint2);
    return 0;
}

```

num1	price1	hint1
113	4.85	J

--x--	--y--	--z--
pt_num	pt_price	pt_hint
--x--	--y--	--z--

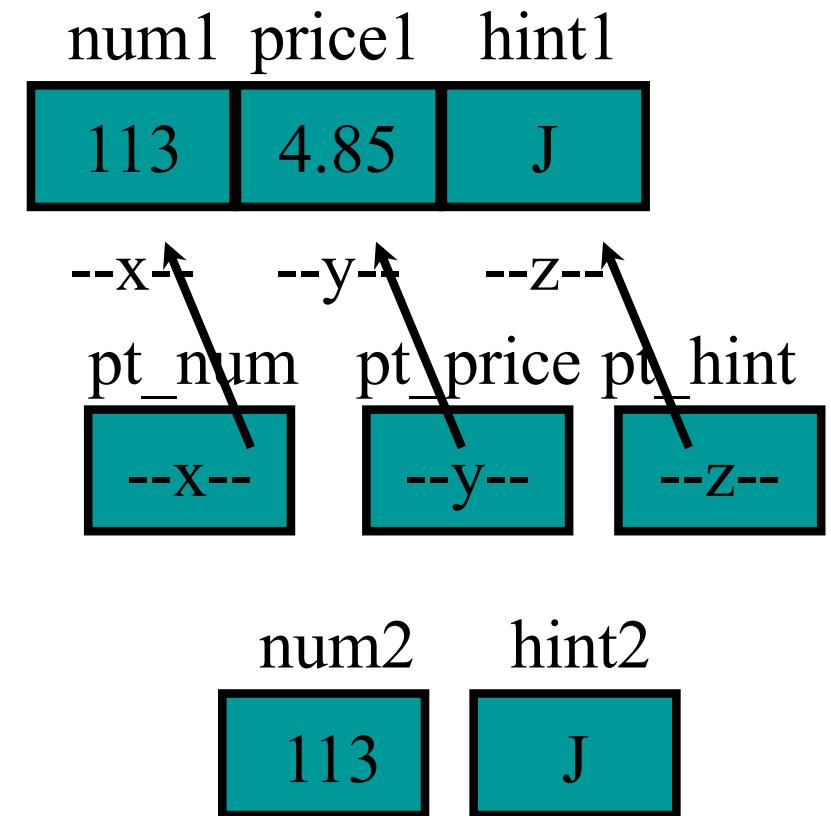
num2	hint2
113	J

โปรแกรม 9.2 โปรแกรมการใช้ referencing & dereferencing

01006012 Computer Programming

```
Variable num1 = 113
Variable price1 = 4.850000
Variable hint2 = J
```


ໂປຣແກຣມ 9.3 ໂປຣແກຣມການໃໝ່ referencing ແລະ dereferencing ມູນົດ 2

01006012 Computer Programming

```
#include<stdio.h>
#include<conio.h>
int main()
{
    int    a;          /* a is an integer */
    int    *aPtr;      /* aPtr is a pointer to an integer */
    a = 7;
    aPtr = &a;        /* aPtr set to address of a */
    printf ("The address of a is %p\n"
            "The value of a is %d\n"
            "The value of *aPtr is %d\n", &a, a, *aPtr);
    printf ("The value of a is %d\n"
            "The value of *aPtr is %d\n", a, *aPtr);
    return 0;
}
```

ໂປຣແກຣມ 9.3 ໂປຣແກຣມການໃໝ່ referencing ແລະ dereferencing ໂບນ2

01006012 Computer Programming

The address of `a` is `FFF4`

The value of `aPtr` is `FFF4`

The value of `a` is `7`

The value of `*aPtr` is `7`

สรุปการดำเนินการของตัวแปรประเภทตัวชี้

01006012 Computer Programming

การประกาศตัวแปรพอยน์เตอร์

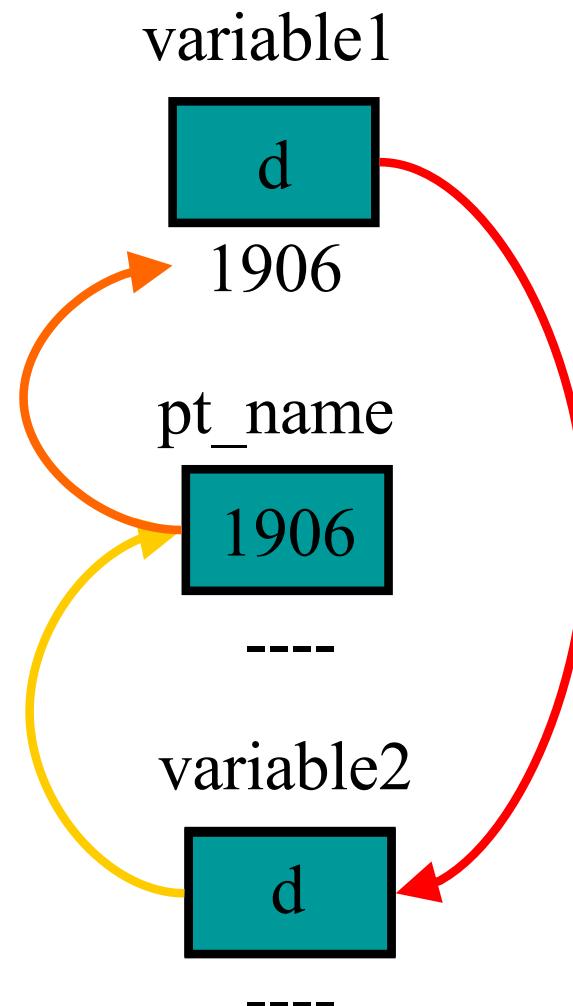
```
type *pt_name;
```

แสดงตำแหน่งข้อมูลด้วย &

```
pt_name = &variable1;
```

แสดงข้อมูลด้วย *

```
variable2 = *pt_name;
```


9.3 ตัวชี้และแผลงคำดับ

01006012 Computer Programming

ตัวชี้และแผลงคำดับในภาษาซีนั้น มีความใกล้ชิดกันอย่างมาก การประกาศ

float v[5]

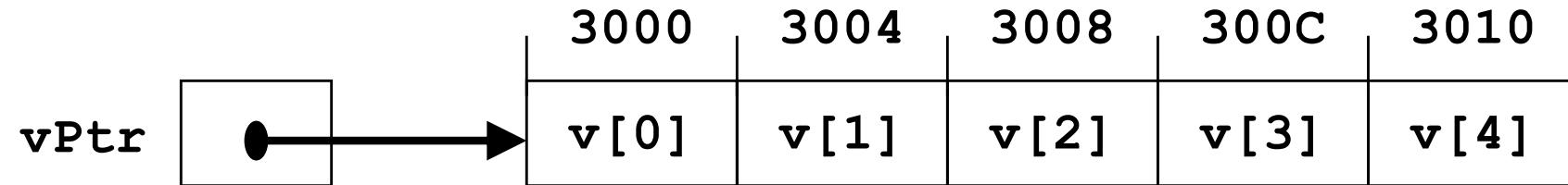
เป็นการกำหนดแผลงคำดับ **v** ขนาด **5** นั่นคือกลุ่มของวัตถุติดกัน **5** ชิ้น มีชื่อว่า
v[0] , **v[1]** , **v[2]** , **v[3]** , **v[4]**

3000 3004 3008 300C 3010

v[0]	v[1]	v[2]	v[3]	v[4]
-------------	-------------	-------------	-------------	-------------

9.3 ตัวชี้และแ雷ล์ลำดับ

01006012 Computer Programming

การประกาศ **float *vPtr** และกำหนดให้ **vPtr** ชี้ไปยังตัวแปรแล้ว
ลำดับ **v** สามารถทำได้สองวิธีคือ

วิธีที่ 1

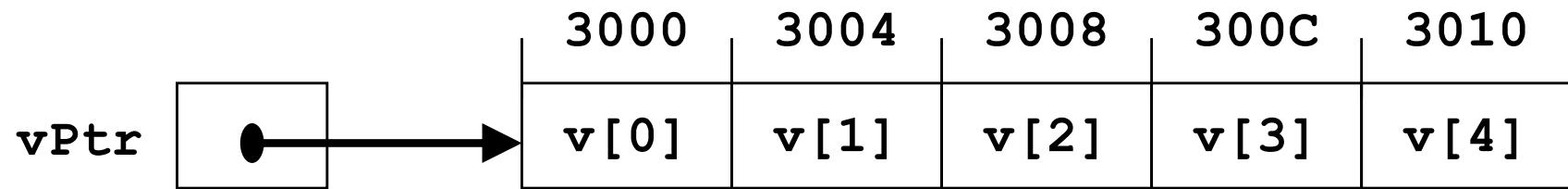
```
vPtr = v;
```

วิธีที่ 2

```
vPtr = &v[0];
```

9.3 ตัวชี้และแคลบล์ดับ

01006012 Computer Programming

การกำหนด `x = *vPtr` คือการสำเนาค่าใน `v[0]` มาอยู่ `x`

9.3.1 การย้าย Pointer ที่ชี้ตัวแปรอาร์เรย์ ด้วย += และ -=

01006012 Computer Programming

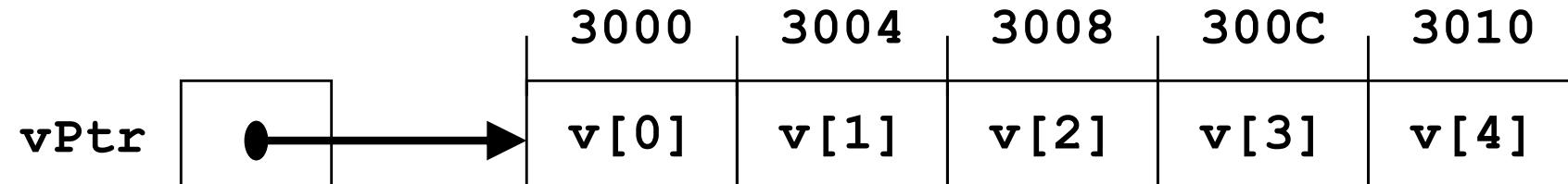
ตัวชี้สามารถนำมารคำนวณทางเลขคณิตได้ดังนี้

- เพิ่ม (++, increment) หรือลด (--, decrement)
- จำนวนเต็มสามารถบวกกับตัวชี้ได้ (+ หรือ +=)
หรือลบกับตัวชี้ได้ (- หรือ -=)
- ตัวชี้ตัวหนึ่งสามารถลบกับตัวชี้อีกตัวหนึ่งได้

9.3.1 การย้าย Pointer ที่ชี้ตัวแปรอาร์เรย์ ด้วย += และ -=

01006012 Computer Programming

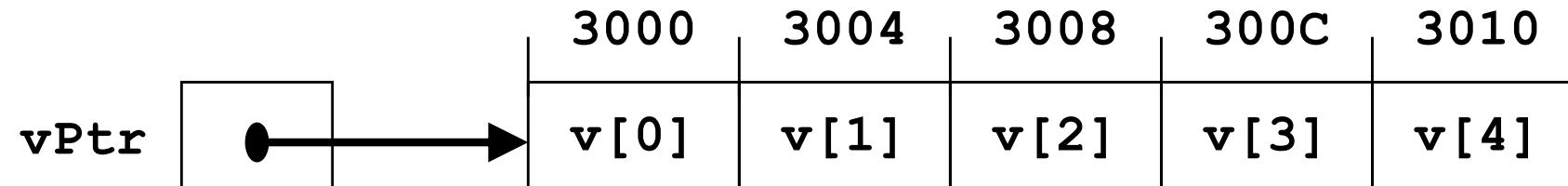

- เมื่อบวกหรือลบจำนวนเต็มกับตัวชี้แล้ว
 - ค่าของตัวชี้ **ไม่ได้เพิ่มหรือลดลงตามตัวเลขจำนวนนั้น**
 - ค่าของตัวชี้ **เพิ่มหรือลดตามตัวเลขจำนวนนั้นคูณกับขนาดของวัตถุที่ตัวชี้นั้นชี้อยู่**
 - ขนาด (ไบท์) ขึ้นกับประเภทของข้อมูลที่ใช้ในวัตถุนั้น
- ตัวอย่าง (กำหนดขนาดของวัตถุ ชนิด float คือ 4 ไบท์)
 - $vPtr += 2; // vPtr = vPtr + (2 * 4)$
// or $vPtr = 3000 + (2 * 4)$

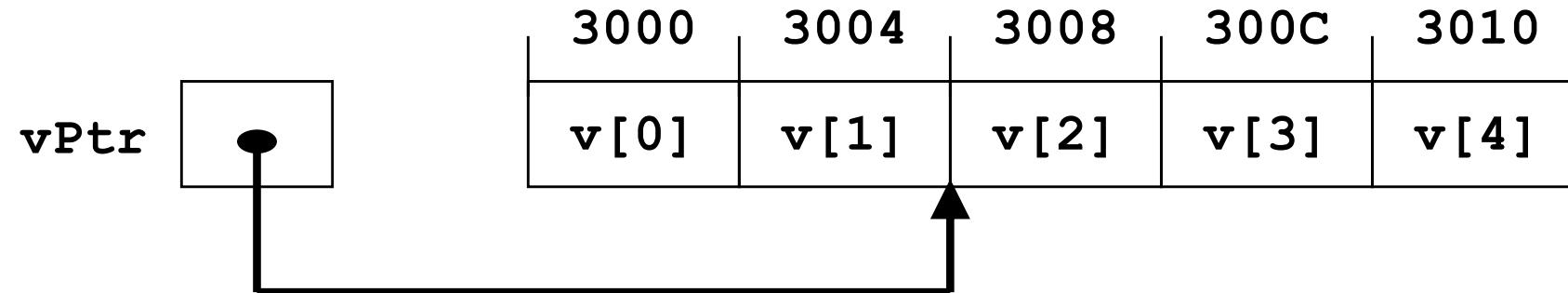
9.3.1 การย้าย Pointer ที่ชี้ตัวแปรอาร์เรย์ ด้วย $+=$ และ $-=$

01006012 Computer Programming

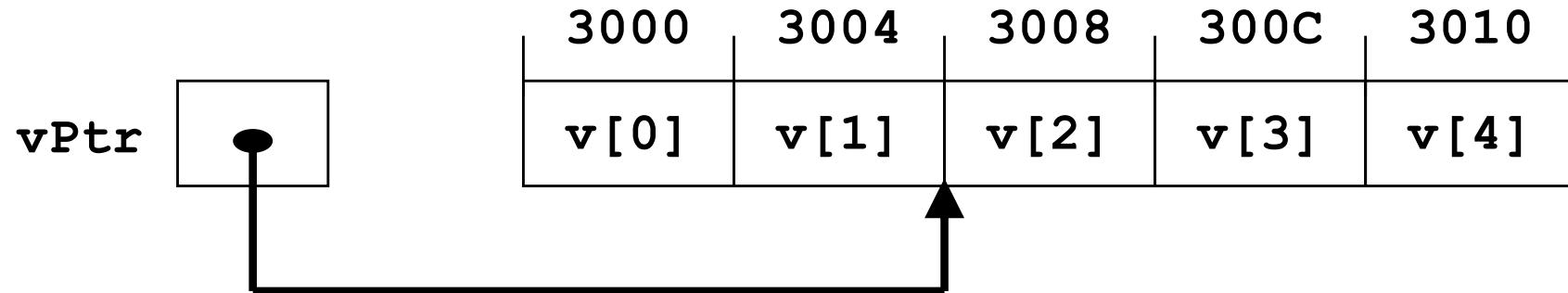
- `vPtr += 2;` // $vPtr = vPtr + (2 * 4)$
 // or $vPtr = 3000 + (2 * 4)$
- หลังจากคำสั่งข้างต้นแล้ว `vPtr` จะชี้ไปที่ `v[2]`

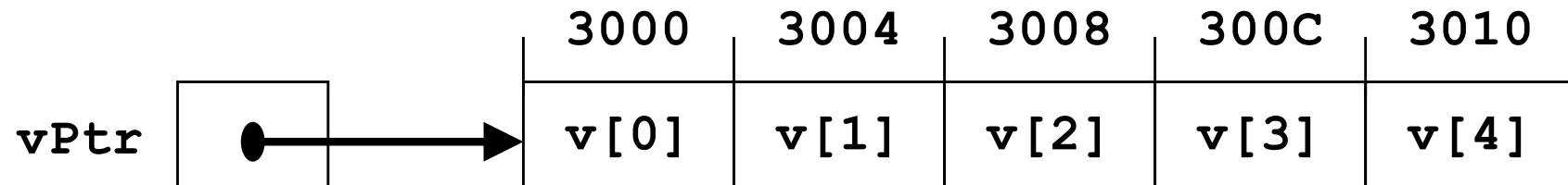
9.3.1 การย้าย Pointer ที่ชี้ตัวแปรอาร์เรย์ ด้วย $+=$ และ $-=$

01006012 Computer Programming

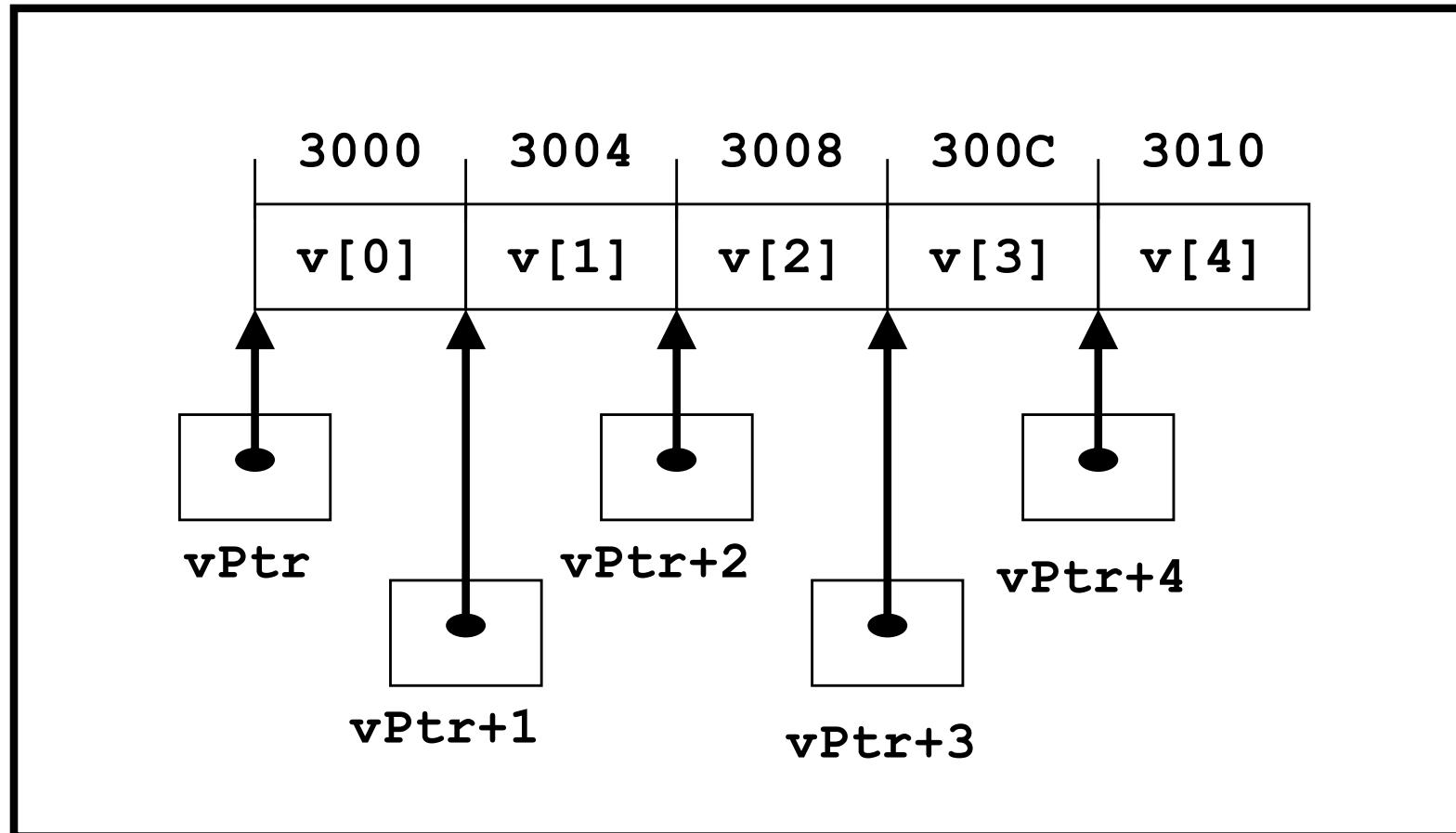
- **vPtr -= 2;** // $vPtr = vPtr - (2 * 4)$
 // or $vPtr = 3008 - (2 * 4)$
- หลังจากคำสั่งข้างต้นแล้ว **vPtr** จะชี้ไปที่ **v[0]**

9.3.2 การย้าย Pointer ที่ชี้ตัวแปรอาร์เรย์ ด้วย + และ -

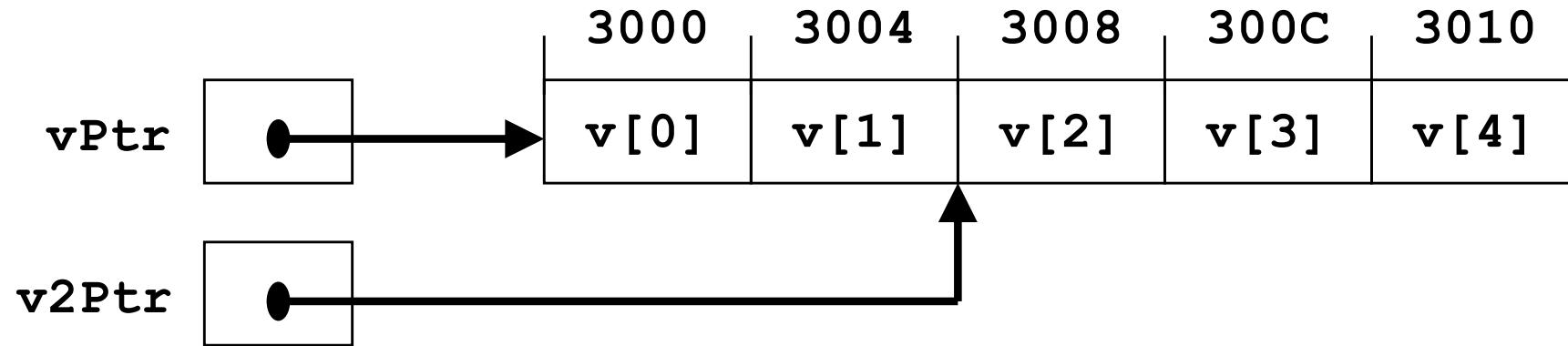

01006012 Computer Programming

9.3.3 การคำนวณจำนวน element ด้วย pointer

01006012 Computer Programming

- `vPtr = &v[0];` // `vPtr = 3000`
- `v2Ptr = &v[2];` // or `v2Ptr = 3008`
- `x = v2Ptr - vPtr;` // `x = ?`

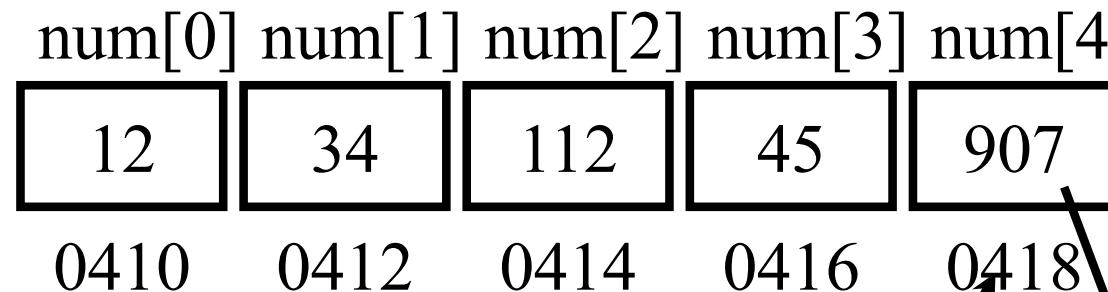
ค่าที่ `x` ได้รับคือจำนวนหน่วย (element) ของตัวแปรແ胄ດັບນັນ
จาก `vPtr` ถึง `vPtr2` ในกรณีนี้คือ 2

โปรแกรม 9.4 โปรแกรมแสดงการใช้ pointer กับ array

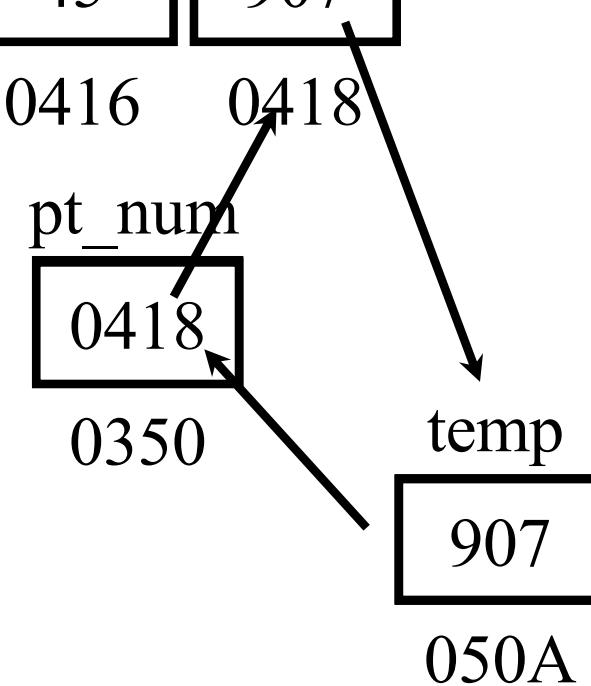

01006012 Computer Programming

```
int num[5] = {12, 34, 112, 45, 907};  
int *pt_num;
```



```
pt_num = &num[1];  
pt_num = &num[4];  
  
int temp;  
temp = *pt_num;
```



```
type name[10];
type *pt_name;
pt_name = name;           //pt_name = &name[0]
```

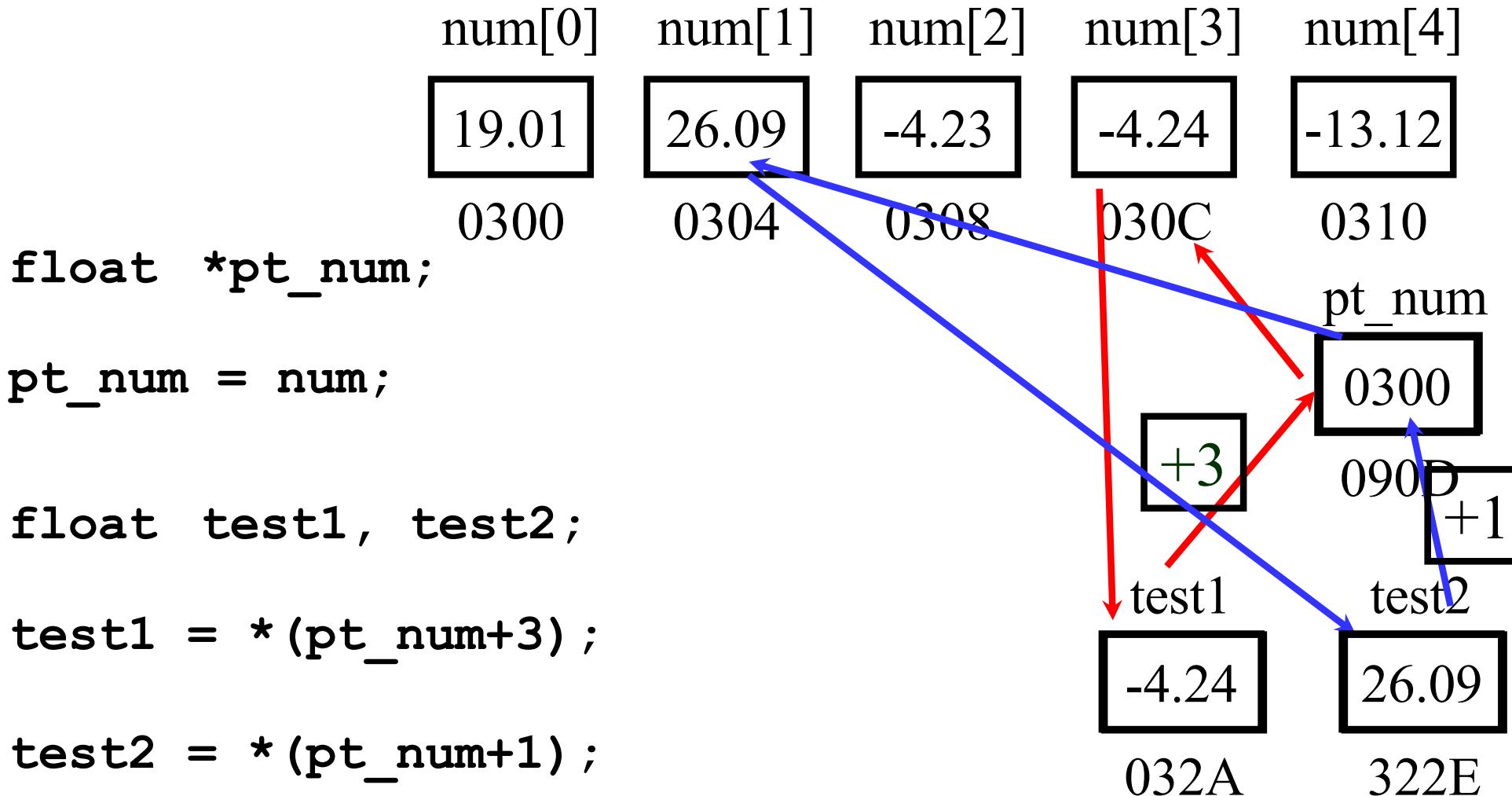
```
float num[] = {19.01, 26.09, -4.23, -4.24, -13.12}
```

num[0]	num[1]	num[2]	num[3]	num[4]
19.01	26.09	-4.23	-4.24	-13.12
0300	0304	0308	030C	0310

โปรแกรม 9.5 โปรแกรมแสดงการใช้ pointer กับ array

01006012 Computer Programming

9.4 ความสัมพันธ์ระหว่าง Pointer กับ Array

01006012 Computer Programming

- เห็นได้ว่าตัวชี้และตัวแปรແ胄ດຳດັບມີຄວາມສັນພັນຮັກນ ແລະສາມາດໃຊ້ແທນກັນໄດ້ເກືອບທຸກກຣົມ

```
int b[5];
int *bPtr;
bPtr = b; //equivalent to bPtr = &b[0];
```

&b[3] equivalent to **bPtr+3**
b[3] equivalent to ***(bPtr+3)**

9.4.1 ກຣົມທີ່ 1 ໃຫ້ array ປົກຕິ

01006012 Computer Programming

```
int main()
{
    int i, offset, b[] = {10, 20, 30, 40};
    int *bPtr = b; /* set bPtr to point to array b */

    printf("Array b printed with:\n"
           "Array subscript notation\n");
    for (i=0; i<=3; i++)
        printf("b[%d] = %d\n", i, b[i]);
    return 0;
}
```

Array b printed with:
Array subscript notation
b[0] = 10
b[1] = 20
b[2] = 30
b[3] = 40

9.4.2 ກຣົມທີ່ 2 ໃຊ້ array ເຊີຍແບບ pointer

01006012 Computer Programming

```
int main()
{
    int i, offset, b[] = {10, 20, 30, 40};
    int *bPtr = b; /* set bPtr to point to array b */

    printf("Pointer/offset notation where\n"
           "the pointer is the array name\n");
    for (offset = 0; offset<=3 ; offset++)
        printf("* (b + %d) = %d\n", offset, *(b + offset));
    return 0;
}
```

Pointer/offset notation where
The pointer is the array name
 $* (b + 0) = 10$
 $* (b + 1) = 20$
 $* (b + 2) = 30$
 $* (b + 3) = 40$

29

9.4.3 กรณีที่ 3 ใช้ pointer เขียนแบบ array

01006012 Computer Programming

```
int main()
{
    int i, offset, b[] = {10, 20, 30, 40};
    int *bPtr = b; /* set bPtr to point to array b */

    printf("Pointer subscript notation\n");
    for (i=0 ; i<=3 ; i++)
        printf("bPtr[%d] = %d\n", i, bPtr[i]);
    return 0;
}
```

Pointer subscript notation

bPtr[0] = 10
bPtr[1] = 20
bPtr[2] = 30
bPtr[3] = 40

9.4.4 ການໃໝ່ pointer ປົກຕື

01006012 Computer Programming

```
int main()
{
    int i, offset, b[] = {10, 20, 30, 40};
    int *bPtr = b; /* set bPtr to point to array b */

    printf("Pointer/offset notation\n");
    for (offset=0; offset<=3; offset++)
        printf("* (bPtr + %d) = %d\n", offset, *(bPtr + offset));
    return 0;
}
```

Pointer/offset notation

```
* (bPtr + 0) = 10
* (bPtr + 1) = 20
* (bPtr + 2) = 30
* (bPtr + 3) = 40
```

9.5 ตัวชี้กับตัวแปรโครงสร้าง

01006012 Computer Programming

เราสามารถใช้งานสมาชิกของตัวแปรแบบโครงสร้างได้อยู่สองวิธี

- ใช้เครื่องหมายจุด (**struc_var.struc_member**) (structure member operator, or dot operator)
- ใช้เครื่องหมาย -> เมื่อเป็นตัวชี้ไปยังตัวแปรแบบโครงสร้าง เราจะใช้ **structure pointer operator** (**struc_Ptr->struc_member**)

9.5 ตัวชี้กับตัวแปรโครงสร้าง

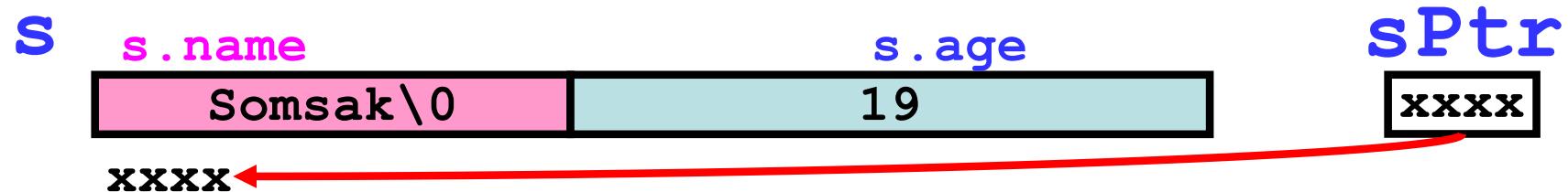
01006012 Computer Programming

```

struct student{
    char name[40];
    int age ;
};

struct student s;
struct student *sPtr;
strcpy(s.name,"Somsak");
s.age = 19;
sPtr = &s;

```


หากต้องการพิมพ์ชื่อนักศึกษา สามารถทำได้สองวิธีคือ

- **printf("%s", s.name);**
- **printf("%s", sPtr->name);**

9.5 ตัวชี้กับตัวแปรโครงสร้าง

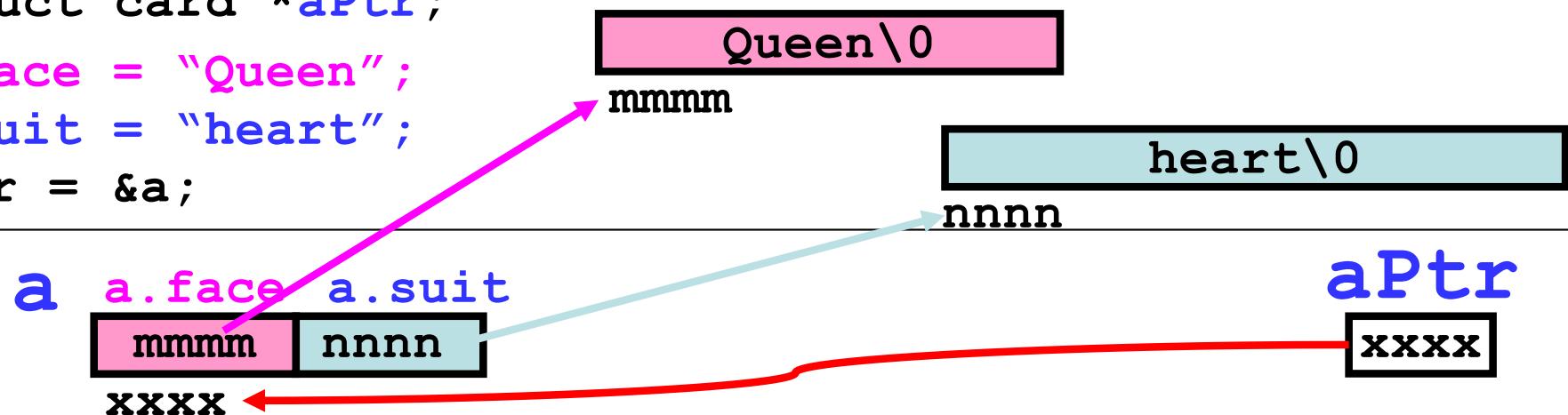
01006012 Computer Programming

```

struct card {
    char *face;
    char *suit;
};

struct card a;
struct card *aPtr;
a.face = "Queen";
a.suit = "heart";
aPtr = &a;

```


หากต้องการพิมพ์ว่าไฟในนี่อยู่ในชุดไหน สามารถทำได้สองวิธีคือ

- printf("%s", a.suit);**
- printf("%s", aPtr->suit);**

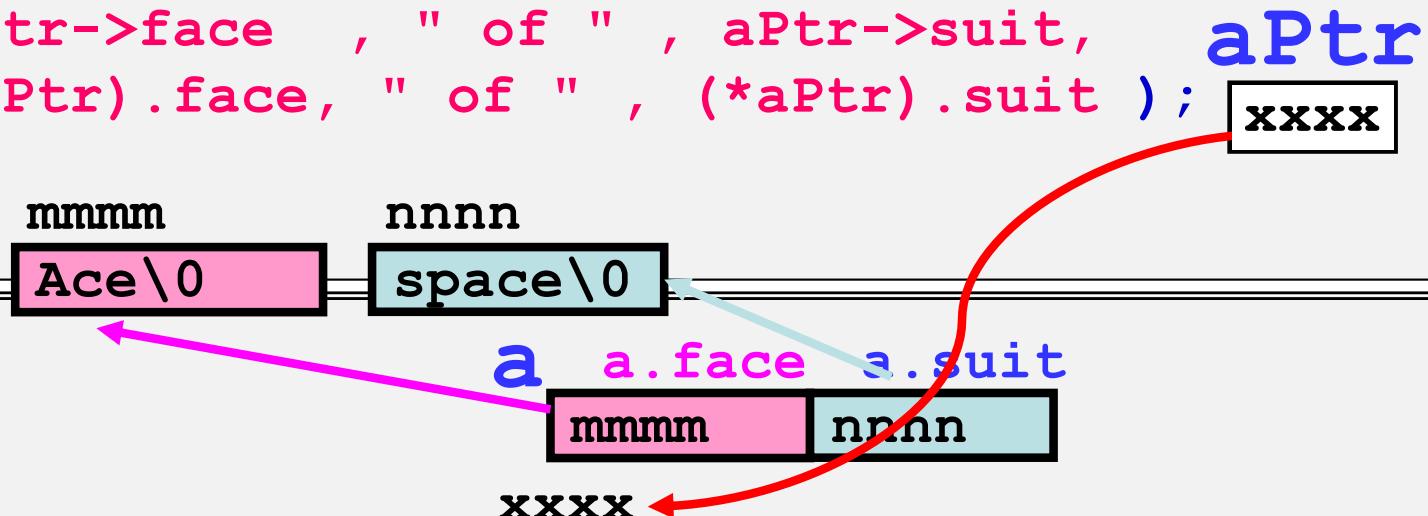
9.5 ตัวชี้กับตัวแปรโครงสร้าง ตัวอย่าง

01006012 Computer Programming

```

int main(){
    struct card {
        char *face; // 2,3,...,9,J,Q,K,A
        char *suit; // space, heart, diamond, club
    };
    struct card a; struct card *aPtr;
    a.face = "Ace"; a.suit = "spade"; aPtr = &a;
    printf( "%s%s%s\n%s%s%s\n%s%s%s\n",
            a.face , " of " , a.suit,
            aPtr->face , " of " , aPtr->suit,
            (*aPtr).face, " of " , (*aPtr).suit );
    return 0;
}

```


โปรแกรม 9.6 โปรแกรมเก็บข้อมูลนศ. 10 คน

01006012 Computer Programming

จงเขียนโปรแกรมเก็บข้อมูลนักศึกษาจำนวน 10 คน โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ข้อมูลประกอบด้วย ชื่อกับ อายุ
- รับข้อมูลนักศึกษาจากคีย์บอร์ด
- โปรแกรมจะต้องใช้ตัวชี้ที่ชี้ไปยังข้อมูลประเภทโครงสร้าง
- เมื่อป้อนข้อมูลเสร็จ โปรแกรมจะค้นหานักเรียนที่อายุมากกว่า 20 ปี
แสดงชื่อ ออกจากการ

โปรแกรม 9.6 โปรแกรมเก็บข้อมูลนศ. 10 คน

01006012 Computer Programming

Student[0] name: joy age: 12	Student[6] name: tu age: 25
Student[1] name: boy age: 20	Student[7] name: tee age: 34
Student[2] name: jo age: 23	Student[8] name: bat age: 44
Student[3] name: pat age: 21	Student[9] name: phon age: 33
Student[4] name: ple age: 13	jo,23 pat,21 tu,25 tee,34 bat,44 phon,33
Student[5] name: tom age: 11	

โปรแกรม 9.6 โปรแกรมเก็บข้อมูลนศ. 10 คน

01006012 Computer Programming

```
#include<stdio.h>
#include<conio.h>
int main()
{
    struct profile{
        char name[20];
        int age;
    } s[10];

    int i;
    struct profile *sPtr;

    sPtr = s;
```

โปรแกรม 9.6 โปรแกรมเก็บข้อมูลนศ. 10 คน

01006012 Computer Programming

```
for (i=0; i<10; i++)
{
    printf("Student # %d\n\tName : ", i+1 );
    scanf("%s",sPtr->name);
    printf("\tAge:");
    scanf("%d", &(sPtr->age));
    sPtr++;
}
sPtr == 10;
for (i=0; i<10; i++)
{
    if ((sPtr->age) > 20)
        printf("\n%s, %d", sPtr->name, sPtr->age);
    sPtr++;
}
return 0;
}
```

39

9.6 ตัวชี้และตัวแปรข้อความ (Strings)

01006012 Computer Programming

- **ข้อความ (String)** ในภาษาซี คือ อาร์เรย์ของตัวอักษรที่ลงท้ายด้วยรหัส null character ซึ่งคือเลข 0 รหัสฐานสอง 8 ตัว ($0000\ 0000$)₂ และใช้เนื้อที่ 1 byte
- รหัสตัวอักษรนั้น Nul Character เขียนแทนด้วย escape sequence ‘\0’
- ตัวอักษรเลขศูนย์ เขียนแทนด้วย ‘0’ แทนด้วยรหัสฐานสอง ($0011\ 0000$)₂
- ตัวแปรตัวชี้ (Pointer) ที่ไม่ได้ชี้ไปที่ตำแหน่งใดๆ สามารถกำหนดได้ด้วยค่า null **NULL** ซึ่งค่า **NULL** ได้กำหนด (#defined) อยู่ใน header file ของคอมไพล์เตอร์ภาษาซี (NULL เป็นชื่อของ macro)
- ค่าที่เก็บจริงๆ ในตัวแปร **Null Pointer** อาจจะมีค่าเท่าหรือไม่เท่ากับ 0 ก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระบบหรือสภาพแวดล้อมที่พัฒนาโปรแกรม

9.6 ตัวชี้และตัวแปรข้อความ (Strings)

01006012 Computer Programming

ตัวอย่างการเก็บข้อความชื่อ Ted ในแบบต่างๆ ลงท้ายด้วย **nul character**

```
char myString[40];
```

```
myString[0] = 'T';  
myString[1] = 'e';  
myString[2] = 'd';  
myString[3] = '\0';
```

```
char myString[40] = { 'T', 'e', 'd', '\0' };
```

```
char myString[40] = "Ted";
```

ตัวอย่างการเช็คค่าตัวแปรตัวชี้ให้มีค่าเป็น **NULL** หรือนำไปใช้เปรียบเทียบ

```
ptr = NULL;
```

```
if (ptr == NULL) ...
```

9.6 ตัวชี้และตัวแปรข้อความ (Strings)

01006012 Computer Programming

ตัวอย่างโปรแกรมสำเนาข้อความโดยการใช้ตัวชี้

```
#include <stdio.h>
char strA[80] =
    "A string to be used for demonstration purposes";
char strB[80];

int main(void)
{
    char *pA;
    char *pB;
    puts(strA);
    pA = strA;
    puts(pA);
    pB = strB;
    putchar('\n');
```

9.6 ตัวชี้และตัวแปรข้อความ (Strings)

01006012 Computer Programming

```
while (*pA != '\0')
{
    *pB++ = *pA++;
}
*pB = '\0';
puts(strB);

return 0;
}
```

9.7 Function การส่งค่าแบบ Pass by Reference

01006012 Computer Programming

- เป็นการส่งค่า Address ของตัวแปรเข้าสู่ฟังก์ชัน
- การเปลี่ยนแปลงค่าต่างๆ ของพารามิเตอร์จะส่งผลไปยังตัวแปรในโปรแกรมหลัก
- ลักษณะของ Pass by Reference Function จะส่งค่า Address (หน้าตัวแปรจะมีเครื่องหมาย * หน้าตัวแปรเสมอ)
- ตัวอย่าง
 - int max(int *a, int *b)
 - void increase(int *count)

9.7 Pass by Reference Function

01006012 Computer Programming

```
void func2(int *pa)
{
    *pa = *pa +1;
    printf ("In function *pa = %d\n", *pa);

}

int main()
{
    int x;
    x = 10;
    printf ("Before call function x = %d\n", x);
    func2 (&x) ;
    printf ("After call function x = %d\n", x);
    return 0;
}
```

Output

01006012 Computer Programming

```
Before call function x = 10
In function *pa = 11
After call function x = 11
```


สรุปการเปลี่ยนแปลงค่าตัวแปรในฟังก์ชันหลัก

01006012 Computer Programming

การทำงานในฟังก์ชัน สามารถเปลี่ยนแปลงค่าตัวแปรในฟังก์ชัน
หลักได้สองกรณี

1. ตัวแปรที่ส่งค่าเข้าสู่ฟังก์ชัน เป็นตัวแปรแบบ Global Variable
2. การฟังก์ชันทำงานแบบ Pass by Reference

ตัวอย่าง พังก์ชันกับอะเรย์

01006012 Computer Programming

```
#include <stdio.h>
int findmax( int * );
int main()
{
    int i, a[10];
    printf ("Input 10 number ");
    for ( i=0; i<10; i++ )
        scanf ( "%d", &a[i] );
    printf ( “\nmax number = %d “ ,
            findmax( a ) );
    return 0;
}
```

```
int findmax( int *p )
{
    int i, temp;
    for (i=0;i<9;i++) {
        if ( *(p+1) < *p ) {
            temp = *p;
            *p = *(p+1);
            *(p+1) = temp;
        }
        p++;
    }
    return *p;
}
```

Q&A

01006012 Computer Programming

```
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
int a;
void func(int x)
{
    x=10;
    printf("x = %d\n",x);
}

int main()
{
    int b;
    a = 3;
    b = 5;
    func(b);
    printf ("a = %d\n",a);
    printf ("b = %d\n",b);
    return 0;
}
```

OUTPUT

x = 10
a = 3
b = 5

Q&A

01006012 Computer Programming

```
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
int a;
void func(int *x)
{
    *x=10;
    printf("x = %d\n",*x);
}

int main()
{
    int b;
    a = 3;
    b = 5;
    func(&b);
    printf ("a = %d\n",a);
    printf ("b = %d\n",b);
    return 0;
}
```

OUTPUT

x = 10
a = 3
b = 10

Q&A

01006012 Computer Programming

```
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
int a;
void func(int x)
{
    a=10;
    printf("x = %d\n",x);
}

int main()
{
    int b;
    a = 3;
    b = 5;
    func(b);
    printf ("a = %d\n",a);
    printf ("b = %d\n",b);
    return 0;
}
```

OUTPUT

x = 5
a = 10
b = 5

9.8 คำสั่งที่อยู่บก

01006012 Computer Programming

1. จงสร้างอาร์เรย์ A เป็นอาร์เรย์ขนาด 3×3 เก็บข้อมูลตัวเลข 1-9 แล้วแสดงผลลัพธ์ตัวเลขในอาร์เรย์โดยใช้การอ้างอิงค่าตัวเลขโดยใช้ Pointer เท่านั้น
2. x และ y เป็นตัวแปรแบบทศนิยม จงเขียนโปรแกรม ทำการสลับค่า x และ y โดยใช้ pointer เท่านั้น
3. ให้ S เป็น Structure ที่เก็บข้อมูลตัวเลข 3 ตัว จงเขียนโปรแกรมให้เก็บข้อมูลตัวเลขตัวที่ 1 และ 2 ลงใน Structure และหาผลรวมลงในตัวเลขตัวที่ 3 โดยใช้การอ้างอิงข้อมูลโดย Pointer เท่านั้น